

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران

صاحب امتیاز و مدیرمسئول : مهدی رحمانیان

نشانی: تهران: میدان فاطمی، خیابان بهرام مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴۰ و ۸۸۹۳۴۲۷۰ • نمابر: ۸۸۹۲۵۴۶۷

تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها: ۷-۴۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸

توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز • تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴ • چاپ: صمیم

شترت

یکشنبه ۲۶ فروردین ۱۴۰۳ • ۵ شوال ۱۴۴۵ • ۱۴ آوریل ۲۰۲۴ • سال بیست‌ویکم • شماره ۴۸۰۸ • ۱۲ صفحه

اذان ظهرتهران ۱۲:۰۵ • اذان مغرب ۱۸:۵۶ • اذان صبح فردا ۴:۰۲ • طلوع آفتاب ۵:۴۱

www.sharghdaily.com

aparat:tasvirshargh

Telegram:SharghDaily

youtube:sharghdaily

twitter:sharghdaily

instagram:sharghdaily1

ترامپ وهیتلر: ۲ دادگاه، یک نتیجه؟

شهریار خواجهیان

قضات همدل قرار گرفت که مانند دادگاه کودتای تالار آجوجوخی، به او اجازه دادند با استفاده از تریبون دادگاه، انتقادات طولانی و خشم‌آگین خود را ابراز کند؛ که این کارها گاه با توفانی از ستایش و تحسین روبه‌رو می‌شد. هانس فرانک، وکیل خصوصی هیتلر که به دلیل نقشش در خشونت نازی‌ها با رأی دادگاه نورنبرگ به دار آویخته شد، زمانی حساب کرد که او در بیش از ۱۴۰ پرونده دادگاهی، عمدتا به اتهام افترا، وکالت هیتلر را بر عهده داشت. فرانک می‌گفت: «رقبای او همواره در پایان خود را متضرر می‌یافتند؛ حتی اگر فکر می‌کردند با ناسزاکوپی به این چهره در حال اوج‌گیری، به او آسیب می‌رسانند».

در یک مورد، هیتلر به دلیل این اتهام که در زمان جوانی به میزبان مقدس یک مراسم مذهبی درشت‌گویی کرده بود، محاکمه شد. او از این فرصت استفاده کرد تا بر تربیت سفت و سخت کاتولیکی خود تأکید کند. انتخابات بعدی شاهد افزایش آرای کاتولیک‌ها به حزب ناسیونال-سوسیالیست بود.

بدون گفت‌وگو، درخو ر توجه‌ترین حضور هیتلر در دادگاه، افزون بر محاکمه ارتکاب خیانت او در ۱۹۲۴، در سپتامبر ۱۹۳۰ بود؛ یعنی زمانی که به‌عنوان شاهد در دادگاه هم‌وندان نازی خود به ظن همکاری در اتهام طرح تصرف قدرت در یک کودتای نظامی، حضور یافت. هیتلر از این فرصت استفاده کرد تا بر سوگند خود به قانون اعلام کند که از راه قانونی به قدرت می‌رسد؛ اما این قصد خود را انکار یا پنهان نکرد که دموکراسی را هر چند از راه‌های دموکراتیک نابود می‌کند.

هیتلر ماده ۱ قانون اساسی آلمان را به قاضی یادآوری کرد که مقرر می‌کرد دولت در تحلیل نهایی [و سبله] بیان اراده مردم است. هیتلر گفت «آن‌گاه که ما سرانجام صاحب حق و قدرتی شویم که قانون اساسی آن را تضمین کرده است، حکومت را به قالبی درخواهیم آورد که فکر می‌کنیم بهترین نوع است». این اقرار به نحو شکفت‌انگیزی گستاخانه بود؛ اما پاسخ قاضی نیز کمتر شکفت‌انگیز نبود: «پس، فقط از راه‌های قانونی؟» پاسخ هیتلر یک

تیموتی رای‌کب مطلبی را در لس آنجلس تایمز نوشته است که شهریار خواجهیان آن را ترجمه کرده است.

●●●

زمانی که آدولف هیتلر در یکم آوریل ۱۹۲۴ برای رهبری یک شورش مسلحانه علیه دولت منتخب دموکراتیک آلمان عصر وایمار محاکمه می‌شد، چیزی خارق‌العاده را کشف کرد: دادگاه‌ها ممکن است تریبون‌هایی عالی برای خودنمایی سیاسی باشند. اکنون، صد سال پس از آن واقعه، ما به تماشای رهبر سیاسی دیگری نشست‌ایم که به همان راه می‌رود: دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور پیشین و نامزد ریاست‌جمهوری انتخابات امسال آمریکا از حزب جمهوری‌خواه.

پژواک‌های آن غرب و آزارنده هستند.

هیتلر طی محاکمه یک‌ماهه خود در مارس ۱۹۲۴ که به محکومیت او منتهی شد، با خشم بسیار علیه رهبران دموکرات آلمان و نظام قضائی مبتنی بر قانون اساسی جمهوری وایمار داد سخن سرداد. او قضات دادگاه را تادیب و دادستان‌ها را تهدید و تأکید کرد که نه او، بلکه تشکیلات سیاسی جمهوری «وایمار» به مردم آلمان خیانت کرده است.

هیتلر پس از اعلام محکومیت به تحمل پنج سال زندان، سرکشانه به قاضی گفت: «تو می‌توانی هزاران بار ما را گناهکار اعلام کنی؛ اما... دادگاه غایبی تاریخ این کیفرخواست و محکومیت را با لیخند به زباله‌دان انداخته و ما را تیرنه خواهد کرد». بعدها ثابت شد که این محاکمه و محکومیت کمک بزرگی به هیتلر کرد و او و حزب کارگران ناسیونال-سوسیالیست آلمان را از حاشیه سیاست به متن سیاست ملی آورد. به‌این‌ترتیب هیتلر در سیمی‌ا رهبر و سخنگوی ملی‌گرایان خشمگین و راست‌گرا در پهنه کشور ظاهر شد.

در دهه بعدی، هیتلر «به دادگاه‌های [مختلف] کشیده شد» (و خطاب به پیروانش در همایشی گفت) که شمار آنها از خاطرش بیرون رفته است. به لحاظ سیاسی او هر بار پیوسته قوی‌تر جلوه می‌کرد و این به لطف اعجاز زهرآگین سخره‌گری دادگاهی‌اش و استفاده از آزادی بیان تضمین‌شده طبق قانون اساسی کشور بود. زمانی که هیتلر انتخابات ۱۹۳۲ را با اختلاف شش میلیون رأی باخت، به دادگاه رفت تا با ادعای تقلب انتخاباتی و بی‌نظمی‌های اعمال‌شده از سوی مقامات دولتی، نتیجه انتخابات را باطل کند. قاضی دادگاه ادعای او را رد کرد و گفت که حاشیه‌شش میلیون رأی امکان هرگونه بی‌نظمی تأثیرگذار بر نتیجه انتخابات را منتفی می‌کند.

[البته] همه قضات چنین عقلانیتی نداشتند. هیتلر بارها در برابر

زندگی‌خوانی

سنت‌های دیرینه انسجام نوین

احمدافروز

از ویژگی‌های بارز جامعه ایران تنوع فرهنگی، جغرافیایی و قومیتی است. ایرانیان البته با پذیرش تمام این تنوع‌ها، هزاره‌ها و قرن‌های بسیاری را در کنار هم و تحت لواءِ دو فرهنگ عظیم زیسته‌اند؛ فرهنگ ملی و فرهنگ مذهبی. در مطالعه تاریخ اجتماعی ایران دو جریان همواره تلاش کرده‌اند یکی از این دو فرهنگ را از ریشه بخشاکند که البته تلاشی نافرجام بوده است.

جریان و تلاشی که گویا همچنان ادامه دارد و ازجمله آن می‌توان به هجسه و حمله عده‌ای کوتاه‌نظر به برخی آیین‌های ایرانی در سال‌های اخیر اشاره کرد. علوم ارتباطات اجتماعی البته از جایگاهی فراتر از تعصبات و دگم‌اندیشی‌ها به موضوع سنت‌ها و آیین‌ها توجه دارد؛ جایی که از آن به‌عنوان ارتباطات آیینی نام برده می‌شود. ارتباطات آیینی به این مسئله می‌پردازد که چگونه آیین‌های فرهنگی در هر جامعه می‌تواند به تقویت سلامت اجتماعی و قوام یک جامعه منجر شود. در دنیای پرشتاب امروز، جوامع با چالش‌های متعددی در زمینه انسجام و همبستگی اجتماعی روبه‌رو هستند. در این میان توجه به رسوم و آیین‌های انسانی به‌عنوان قوام‌بخش فرهنگ اجتماعی، اهمیتی فزاینده خواهد داشت؛ تا جایی که اغلب جوامع مدرن به دنبال احیای بخشی از رسوم کهن خود به‌عنوان نماد و سمبل ملیت و هویت خود هستند.

اینجاست که نقش ارتباطات آیینی به‌عنوان ابزاری قدرتمند، در حفظ و تقویت این رسوم و آیین‌ها نقشی کلیدی می‌یابد. ارتباطات آیینی به تبادل پیام‌ها و معنایی در چارچوب باورها، نمادها و آداب و رسوم یک آیین خاص اشاره دارد. با وجود گسترش روزافزون سکولاریسم در جهان، ارتباطات آیینی همچنان نقشی مهم در زندگی بسیاری از افراد ایفا می‌کند. این نوع ارتباطات، به افراد کمک می‌کند تا با هویت خود و با جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کنند، ارتباط برقرار کنند.

این رسوم و آداب، با ایجاد هویت جمعی و مشترک، افراد را به یکدیگر پیوند داده و حس تعلق خاطر به جامعه را در آنها تقویت می‌کنند. در فرهنگ ما، ارتباطات آیینی جایگاهی ویژه دارد. مناسبت‌هایی مانند اعیاد، جشن‌ها، سوگواری‌ها، همایش‌های اجتماعی و... از این دست است. در این میان عید نوروز به‌عنوان یکی ازمهم‌ترین جشن‌ها، نمادی از انسجام و همبستگی در فرهنگ ایرانی است. این آیین کهن، با مجموعه‌ای از رسوم و سنّت‌ها، فرصتی برای تجدید دیدارها، صلح و آشتی و شرگزاری از خداوند است.

ارتباطات آیینی در آیین‌های باستانی، نقشی کلیدی در انتقال پیام‌ها و ارزش‌های این سنّت دیرینه ایفا می‌کند. از تیرک عید به یکدیگر گرفته تا دید و بازدید، سفره هفت‌سین و قصه‌گویی، همه و همه در قالب ارتباطات آیینی مفهومی ویژه پیدا می‌کند. «مارسل موس» در کتاب «تئوری هدیه»، معتقد است تبادل هدایا، نوعی از ارتباط آیینی است که به ایجاد روابط اجتماعی و انسجام گروهی کمک می‌کند؛ رسمی دیرین در آیین نوروز!

توجه به این فرهنگ باستانی و تقویت آن به‌ویژه در عصر پرشتاب تکنولوژی‌های نوین، می‌تواند بخشی از راهبرد ارتباطات آیینی برای تقویت انسجام و سلامت اجتماعی برای جامعه امروز ایران باشد؛ جامعه‌ای که به دلایل مختلف دچار مسئله هویت و فرهنگ است و شاید یکی از مهم‌ترین نیازهای فردای کشور دستیابی به انسجام بیش ازپیش اجتماعی و بازیابی هویت تاریخی باشد.

اقتصادخوانی

چه زمان عاشق خرید می‌شویم؟

در برخی موارد افراد به خاطر اینکه مبدا از کار خود پشیمان شوند تصمیمات اشتباه می‌گیرند. ریشه آن به یک سوگیری بسیار مهم برمی‌گردد که به آن سوگیری «ترس از پشیمانی» می‌گویند.

فردای اقتصاد دراین‌باره مطلبی نوشته و دلایلی را که سبب می‌شود تا در هنگام گران‌شدن اجناس، علاقه به خرید آنها پیدا کنیم، بیان کرده است. البته این مطلب برای کسانی است که بر روی دلار یا سهام یا طلا سرمایه‌گذاری می‌کنند نه بسیاری از افراد که با چشمان متحیر از خود می‌پرسند دلار ۶۷ هزارتومانی و یورو ۷۰ هزارتومانی و سه ۴۵ میلیون تومانی قرار است چقدر دیگر گران شود.

●●●

مغالطه کنکسورد یک مثال مشهور است؛ پروژه هواپیمایی که دولت‌های بریتانیا و فرانسه سال‌ها پول پای آن ریختند و هیچ‌گاه به نتیجه نرسید، سیاست‌مداران از ترس آنکه شرم هزینه‌های اولیه را بپذیرند یا از اینکه مسیر را ادامه نداده‌اند پشیمان شوند، باز هم برای این پروژه ناکام پول‌پاشی کردند. هزینه‌های هنگفتی که خیلی دیر قطع شدند. این را گرچه «تله هزینه بربادرفته» می‌دانند، اما ریشه آن به یک سوگیری بسیار مهم برمی‌گردد که به آن سوگیری «ترس از پشیمانی» می‌گویند. افراد به خاطر اینکه مبدا از کار خود پشیمان شوند تصمیمات اشتباه می‌گیرند. نکته جالب توجه آنکه ترس از پشیمانی در دو حالت می‌تواند روی تصمیمات اثرگذار باشد. در مواردی شما را متعهد به انجام یک کار کند؛ مثلاً از ترس آنکه یک بار دیگر از رالی قیمت بیت‌کوین یا بورس ۱۳۹۹ جا بمانید، شما را در ورطه یک تصمیم غلط بیندازد بدون آنکه جوانب آن را با دقت و سر فرصت بررسی کرده باشید.

در حالت دوم، شما را دچار بی‌عملی می‌کند. مثلاً چون دفعه قبل دلارهایم را زود فروختم، از ترس آنکه دوباره از فروش دارایی‌ام پشیمان شوم، آن را نگه می‌دارم. حال آنکه نگهداری آن دارایی می‌تواند زیان‌بار باشد.

عوارض سوگیری ترس از پشیمانی در عالم سرمایه‌گذاری را می‌توان در سه رویکرد کلی مشاهده کرد.

اول رفتار توده‌ای: کسانی که حس پشیمانی بر آنها غلبه دارد عموماً نسبت به عواقب تصمیماتشان مطمئن نیستند. بنابراین، آنها تمایل به دنباله‌روی از توده‌ها یا در اصطلاح رفتار گله‌ای دارند. در این حالت، حتی اگر شکست بخورد چون افراد زیادی درگیر بودند، حس پشیمانی آنها به حداقل می‌رسد. دوم تمایل به سهام بزرگ: یکی دیگر از تبعات آن است که آنها تمایل پیدا می‌کنند سهام خیلی معروف و بزرگ را بخرند. چون آنها نمی‌خواهند مسئولیت خرید یک سهم را داشته باشند، پس آنچه برای عموم شناخته‌شده است برایشان گزینه مطلوب‌تری است.

سوم محافظه‌کاری: خیلی از سرمایه‌گذارانی که دچار سوگیری پشیمانی هستند، کار خود را ساده می‌کنند و اصلاً سراغ دارایی‌های ریسکی نمی‌روند. آنها گزینه‌هایی را انتخاب می‌کنند که بازده کمتری بدهد، بدون آنکه ریسک زیادی بپذیرند. در بلندمدت این عدم ریسک‌پذیری منطقی، آنها را در سرمایه‌گذاری به‌شدت عقب خواهد انداخت. حال سؤال پیش می‌آید که با این سوگیری احساسی چه باید کرد؟ تعهد به دو اصل مهم سرمایه‌گذاری می‌تواند سوگیری ترس از پشیمانی را مهار کند. اول، متنوع‌سازی دارایی‌هاست؛ ترس از پشیمانی عمدتاً در مورد گریز از ریسک بحث می‌کند. اما هراس از ریسک نباید شما را به این ورطه بگشاند که دارایی ریسکی مثل سهام نداشته باشید. اساساً این اشتباه است که یک نوع دارایی را به‌طور کلی کنار بگذارید. بنابراین، بهترین راه برای آنکه با ترس از پشیمانی مقابله کنیم آن است که به اصل متنوع‌سازی دارایی‌ها بایبند بنامین. این‌گونه هیچ‌گاه دارایی را از برتقوبمان به‌طور کامل خارج نخواهیم کرد.

اصل دوم، نگاه بلندمدت در سرمایه‌گذاری است. برای یک سرمایه‌گذار، به‌ویژه در بازارهای دارای ریسک، یک اصل مهم داشتن نگاه بلندمدت است؛ در غیر این صورت ممکن است نوسانات لحظه‌ای دانما از نظر ذهنی شما را دچار پشیمانی کند. باید به‌طور کلی داشت که یک پرتفوی به اندازه کافی متنوع‌سازی‌شده حتما در بلندمدت بازده مناسبی را به شما خواهد داد.

پل میرهبالدین در ورودی شهر زنجان که در فهرست آثار ملی به ثبت رسیده است، این روزها حال و روز خوشی ندارد و به جای رسیدگی و مرمت تبدیل به زباله‌دانی شده؛ اتفاقی که موجب ضرب‌الاجل دادستان برای پاکسازی آن نیز شده است. عکس: عرفان تقی بیگلر، فارس

تأثیر نهیلیسم بر صندوق ذخیره فرهنگیان

محمدتقی سبزواری

در نهیلیسم، ارزش‌ها بی‌ارزش و هنجارها ناهنجار می‌شوند. درواقع ارزش‌ها مسخ می‌شوند. باز برای مثال عرض می‌کنم که در صندوق ذخیره، خدمت‌کردن قداست خود را از دست می‌ده. واضح‌تر عرض کنم؛ میانسالان امروزی به‌راحتی می‌توانند نهیلیسم را توضیح دهند. این افراد گذشته‌ای دارند سرشار از وطن‌دوستی، ایثار، عشق و توسل به معنویات که از مصادیق ارزش هستند، ولی همین مصادیق، امروز دیگر حتی در میان مدعیان آن ارزش محسوب نمی‌شود. پس از این مقدمه به این نکته می‌پردازم که چرا ارزشی مانند سودآوری و تلاش در یک مؤسسه، بی‌ارزش شده است و متولیان و مدیران مؤسسه از ابتدا تاکنون، خواسته یا ناخواسته در این دام و آسیب اجتماعی فرورفته‌اند. پرواضح است که نگارنده این یادداشت، توانایی پاسخ به این پرسش را که تابعی از یک آسیب اجتماعی بزرگ‌تر است ندارد، ولی می‌توان به‌طور مختصر اشاره کرد که با شکل‌گیری تفکر تصاحب بازار و تجارت توسط برخی، افشار نوکیسه نیز خودبه‌خود در

۸۰ درصد

دبیر مرجع ملی حقوق کودک در گفت‌وگو با ایسنا آمار جدیدی درباره کودکان خیابانی ارائه داده و تأکید کرده است که اکثر آنها «خانواده» دارند. او حتی گفته است بسیاری از خانواده‌های کودکان خیابانی نیازی به درآمد کودک ندارند، بلکه توان مدیریت و نگهداری کودک را ندارند. آنها به دلایل متعددی مانند نپذیرفتن کودک در مدرسه و فقر فرهنگی کودک را وارد خیابان می‌کنند. او معتقد است ۸۰ درصد کودکان خیابانی «اتباع خارجی» هستند.

طبق گزارش نشریه انفورماسیون در نامبارک که این‌نا ترجمه کرده است، شمار بمب‌ها و موشک‌های منفجرشده در نوار غزه، بسیار بیشتر از شش هزارو ۳۰۰ بمب و موشکی است که طبق آمار برخی نهادها در سه ماه بر سر سکنان این منطقه فرود آمده است. در سه ماه نخست جنگ، ۴۵ هزار بمب یعنی روزانه حدود پنج و سه ساعت ۱۱ بمب روی نوار غزه ریخته شده که سبب تخریب ۵۰ تا ۶۲ درصد ساختمان‌ها شده است و ۴۵ درصد آنها تعمیرناپذیر هستند.